

Kersen en Kastelentocht of vanaf nu Kersen en Kamelen?

06-06-13

Het was een leuk groepje dat me 's morgens stond op te wachten.

De boten waren bijna allemaal op de kar geladen en ik hoefde bij wijze van spreken enkel m'n auto er maar voor te zetten.

Stekker aangesloten nummerplaat er op en testen, jep alles werkte zoals het moest. Raar maar waar want vorige week met de Nete had ik weer het probleem dat ik links pinkte de kar rechts pinkte en nog een paar rare wendingen in het elektronische circuit....

Met 2 auto's en 6 vaarders reden we richting kersen en kastelen.

Netjes onze boten afgeladen op de parking en dan reden Stijn en ik richting aankomst. Aan de aankomstplaats was er meer parkeerruimte dan het jaar ervoor en ze zijn er nog volop aan het bijmaken dus dat belooft voor de volgende keren.

Auto en kar goed beveiligd achtergelaten en terug richting start.

Het was echt prachtweerd. Dit de eerste mooie dag van het jaar dus echt toppie! (nu zijn we dat alweer gewoon maar toen hadden we al weken naar zo'n weer gesmacht).

Voor Jan en Antoine was het hun eerste tocht en ze konden het niet beter treffen.

Met 6 kajaks vertrokken we in Wijk bij Duurstede langs de watertuintjes waar de mensen ons toelachten en zich afvroegen wat die Bel(g)skes daar kwamen zoeken.

Voor de 'georganiseerde toertocht' waren we een week te vroeg maar dit was geen erg. Later aan de kajak club ter plaatse vertelden ze ons dat in januari de toertocht een week was verlaat omdat de organisator gisteren pas terug was uit vakantie en het anders te zwaar was zo kort na zijn vakantie. Tja!

We kwamen voorbij de eerste boomgaard en daar hoorden we blikken bussen rammelen. Wij dachten om de zoveel minuten automatisch systeem om de vogels weg te jagen.... maar neen niks automatisch! Die blikken bussen hingen bovenaan palen die elk op zo'n 10 meter van elkaar stonden en die dan weer met touwen met elkaar verbonden waren om zo allemaal naar een wachttorens te leiden waar een 'jobstudent' op wacht stond om zo gauw hij een vogel in de buurt van de bomen zag aan de wirwar van touwen te trekken zodat de blikken bussen begonnen te rammelen. Neen, praktisch kon je het niet noemen en modern zeker niet.

De twee overdragen in de tocht waren ook uit mijn memorie verdwenen. Nu ja zo groot waren ze niet en vorig jaar was ik met de kano en nu was ik alleen met de kajak, scheelt natuurlijk ook een pak. Maar met z'n allen ging het overdragen zeer vlotjes.

Bij de kajak club hebben we onze botterhammen, muffins, repen, sandwiches, worteltjes en appeltjes genuttigd. De kajak club ging pas om 14u open dus hebben we in hun voortuin gepicknickt. We hadden natuurlijk wel eerst toelating gevraagd en we waren welkom tenminste als het onze eigen kajaks waren en geen huurboten.

We zetten onze tocht verder.

We hebben heel wat vogels gezien zowel op als naast het water. Ik had echt spijt dat Mark er niet bij was. Op een gegeven moment werden we zelfs gevolgd door een hond. Eerst zwom hij mee dan liep hij een tijdje mee langs de kant om dan vervolgens weer een tijdje mee te zwemmen. Hoedje af voor de zwemprestaties van die hond.

Na een hoop verhuurbootjes, kajaks en kano's te hebben ingehaald was het tijd voor ons ijsje aan het theehuis aan de waterkant. Daar was het bijna vechten voor stoelen! We gingen voor de 4-persoonscoupe chunky monkey met fruit en slagroom Antoine ging voor de pannenkoek met ijs en fruit en Deborah koos voor een leuk flesje prosecco. Ludo had een slagroomprobleem en riep in zijn beste Nederlandse accent de hulp van een serveerster in. Rotan stoelen zijn niet het ideale materiaal om schoon te maken met de kiertjes en de spleetjes waar de slagroom tussen kruipt. Na wat gelach en gezwans kon er overgegaan worden tot het echte werk, namelijk hoe eet je pannenkoek met slagroom en chunky monkey ijs waar dan eigenlijk ook fruit op ligt dat je liever niet ziet. Je lost dit op daar je bord over de rand te zetten en er dan kracht op uit te werken zodat je bord omkiept je fruit onder je stoel komt te liggen je slagroom op je broek terechtkomt en je ijs en pannenkoek op je bord blijven liggen. Niet alleen Jan had moeite om niet in de lach te schieten toen Antoine zijn fruitprobleem demonstratief oploste en nu ook met een slagroomprobleem zat. Alleen dit was iets delicateser dan dat van Ludo.

Na onze 'slagroom' pauze ging het verder richting Utrecht stadion en einde van onze tocht. Bootjes op de kar en iedereen in de auto om de 2^{de} wagen te gaan oppikken aan het vertrek. Onderweg nog even Deborah, Ludo en Antoine gedropt bij een kersenstand om die nadat we de 2^{de} auto hadden opgepikt terug te gaan halen bij de kersen en de kamelenstand.

Het was al vrij laat toen we in Schoten de boten en kar terug op hun plaats achterlieten maar de Kersen en Kastelentocht is zeker een tocht die voor herhaling vatbaar is.

Erika

